

CASTELLÓ D'EMPÚRIES, 22 DE DESEMBRE DEL 1935

Periòdic quinzenal de cultura, esports, excursionisme

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

Carrer Prat de la Riba, número 9 — Telèfon, 9

CUMPREU A LES CASES AQUÍ ANUNCIADES QUE SEREU MOLT BEN ATESES I ESTALVIAREU DINERS

OMNIBUS DE JOSEP SALA

SERVEI FIGUERES-LE PERTHUS-PERPIGNAN

H O R A R I

Sortides de Figueres: 7 15 — 10 45 — 14 30 — 17 30

Arribades a Perpignan: 9 15 — 12 45 — 16 30 — 19 30

Sortides de Perpignan: 7 — 10 — 13 15 — 17

Arribades a Figueres: 9 — 12 — 15 15 — 19

OCTUBRE DEL 1935.

MERCERIA
LES MILLORS NOVETATS
ALS PREUS MES BAIXOS

VIDUA RIERA

EXTENS ASSORTIMENT

CARRER DELS CABRITS

• Castelló d'Empúries •

RADIO per a totes les ondes i per a
tots els corrents, solament amb els
SUPERHETERODINS
«EMERSON» i «COLONIAL»
PREUS LIMITATS.

F. Montalat

F. MACIÀ, 4 HOSPITALET

EXCURSIONISTES!
FUTBOLISTES!

Pels vostres viatges dirigiu-vos a

Autos Amadeu Ruiz

PORT DE LA SELVA - TEL. 11

Fusteria Mecànica

de

JOSEP GENIS

Bons preus, promptitud i solidès

CASTELLO D'EMPÚRIES

ACURAT TALLER MECANIC

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

SASTRERIA "MODEL"

de

J. OLIVERAS

TRAJOS A MIDA PER A HOMES
i SENYORES.

GRAN XIC. — ELEGÀNCIA.

Carrer Agramont, 2

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

NO HO OBLIDEU!!

FERRETERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4-Girona, 25-Telèf. 116

FIGUERES

Es la més important de la comarca

Les millors novetats per a
PRIMAVERA I ISTIU
no dubti que les trobarà als

Magatzems Fortunet

de **FIGUERES**

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora
TANCAT ELS DIES FESTUS

ANY II Castelló d'Empúries, 22 desembre del 1935 N.º 30

No juguem amb foc

Hi ha qui sembla entretenir-se en sembrar discòrdies entre la nostra joventut aprofitant totes les avinenteses per a contrariar llur natural i noble actuació per tal de divertir-se bé i honestament, segons el que més a pler els vingui, oblidant aquests fets que tracten amb un element molt fàcil de abrandar-se, ja que la joventut es fogosa i molt propensa a pendrer les coses pel costat que crema, i per això he dit que no cal jugar amb foc si un no es vol cremar.

El sol fet de pretendre imposar els joves un esport, un joc, o diem-ne un divertiment qualsevol, demostra palesament no conèixer llur condició de natural independència i lliure actuació; es suficient que una cosa sia imposada o manada per ésser odiosa, molt més si es en detriment de la butxaca, per això fracasarà sempre l'actuació de qui així vulgui imposar-se a la corrent natural dels esdeveniments. I si a tot això hi ajuntem un ambient de menyspreu o al menys d'indiferència a tota iniciativa que ells, els joves, vulguin portar a terme tindrem explicat ben clarament el perquè de la repugnància que inspira el divertiment obligat.

Fa poc menys d'un any era viva i imponent l'onada de joventut que demanava amb clam unànim un camp d'esport, buscant per tots indrets qui volgés oir el seu prec, i aquells que naturalment devien atendre's es feren sorts, mes encara ho pren-

gueren a broma, per no dir a menyspreu. Altre grup a quins no els satisfieia del tot l'esport al aire lliure pregaven s'els proporcions un lloc ont poder esplaiar el seu gust artistic amb representacions teatrals i el búit mes gelat els corprenia, i una rialleta burleta els deixà desorientats. Com que la petició era noble justa i orientada dins les nòrmes del bon seny i cristiana actuació hi hagué qui s'en feu càrrec amb el natural goig i entusiasme dels solicitants que de ple es llençaren a la consecució dels seus ideals, assolits a ple en el curt espai de quinze mesos.

Es mal fet amparar una causa justa? ¿Es mancar als deures socials enrolar pel camí del ordre, disciplina i companyerisme a la joventut? ¿Es impropí de sacerdots fer be al poble encar que sia actuan fora de l'Esglesia? ¿Podrà mai cap autoritat eclesiàstica desaprovar aquesta actuació? Encar el seny i l'amor al pròxim perdura en molts cors, no obstant i la fellonia de qui es creu perjudicat en els seus interessos particulars. ¿Que no saben aquests que el be comú es primer i per damunt d'un be particular i migrat que giravolta tant sols al entorn d'un pervers egoisme?

Son fora del mon actual els acties procediments de soborn i tridoria per a impedir alló que no ens plau. Es veu el llautó si preteneu amagar-ho amb la capa de una política arcàica. Qui cara veu, cara honra, aquest es el ver procediment

Repetim doncs, no juguém amb foc que sempre es perillós i tinguem esment del paorós abandament que pot produir una petita centella. Tot-hom té la seva honorabilitat i vol que se li respectin els seus drets, però entenguem també que cada dret es sinónim d'un deure i que en la mútua compenetració d'aquests estriba tot l'equilibri social. No volgüem imposar el nostre criteri per damunt el sentit comú, ni fer que tot tingui de junyir-se al nostre caprici, que això porta a la fatalitat més eixorca. Respectem l'opinió d'altri, molt més si aquesta ve avalada pel sentit comú i defugim del despotisme que es la causa i fonament de tots els mals tant en l'ordre moral com en el material

Carta de fora:

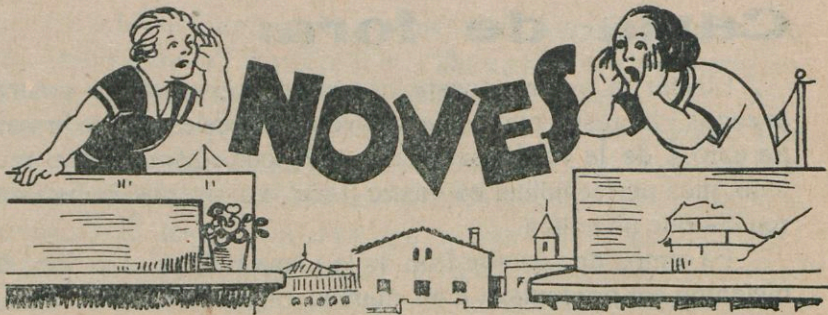
Llegint la vostra revista he pogut constatar els vostres avenços i he restat meravellat del vostre entusiasme, de la vostra unió i de la vostra perfecció; més entusiasme encara, més unió, més perfectibilitat en vostre tracte, i així vos conquerireu els que us voltin.

Fà temps que en soc fora de la plana riallera, i un jorn de melangia em preguntava a mi mateix, plenament abstret de tot el que em rodejava: Què ha estat Castelló? Què és? Què esdevindrà amb el temps? Pel que fa referència a la primera pregunta em respon l'història amb un passat ple d'esplendor. A lo segon em contesten les noves que arreu foren escampades i les preguntes plenes d'angoixa que per tots indrets s'esdevien amb aquell ¿què passa a Castelló? Sufria en pensar el què havia sigut el meu poble i en veure el què actualment era. Però gràcies a Déu he vist que allò fou un núvol d'istiu i que no tenien cap fonament els meus pessimismes. He vist que Déu protegeix el meu poble, he vist que neix un foc nou que sota el nom d'Esplais acull la joventut abrandada d'entusiasme, que s'ampara amb les tradicions del seu passat il·lustre i sota el signe de la creu planta el seu penó, i amb el llaç de germanor acull als seus semblants, escampen amor, alegria, fe i religiositat en tots els seus actes.

Avant doncs, poble de Castelló, vila de mos amors segueix la ruta dels Esplais que et serà retornada la pau en mala hora perduda, de tal manera que si ara em tornés a preguntar el què ha sigut, el què és i el què serà el meu poble, em contestaria jo mateix: Ha sigut el què ha sigut, és el què tothom admira, i serà la continuació del què havia sigut en els jorns de la seva màxima glòria i esplendor.

ALEF.

Amb motiu de les properes Pasqües de Nadal, L'ESPIGA desitja per a tots els seus llegidors i protectors, aquella pau, alegria i benestar que pot proporcionar-li's la màxima felicitat en la vida, preguntant-los no oblidin el nostre més tendre afecte.

La festa de la Puríssima, com cada any, esdevingué solemníssima, donant els esplaistes, amb llur nombrosa assistència a la Comunió General i a la funció de la tarda, una prova plena de que no és sols per l'esport i la diversió que treballen, sino que llur perfeccionament moral i pel redressament de tots els seus companys, predicant així amb l'exemple.

A la capella de l'Hospital de Santa Llúcia es celebrá amb tot lluiment la tradicional festa de la Titular, que cada any recull dins aquelles velles parets de l'antic Palau dels Comtes una gran munió de devots. Tant la Missa de Comunió com la funció de la tarda foren molt concorregudes, predicant el P. missioner de Banyoles Mn. Salvador Pagés

En capta popular les modistetes i Llucietes recolliren almoines per a una missa tritllejada, que com els demés anys tingué lloc a les 11, veient-se molt concorreguda.

La funció teatral amb que els joves esplaistes obsequiaren el dia de la Puríssima a llurs consocis i Protectors, tingué el caire d'aconteixement Foren esgotades totes les llotges i molt públic estava a peu dret. Assoliren un nou éxit en la part de declamació que hauria esdevingut apoteóssic si la Secció disposés de veus adequades per a l'interpretació dels personatges que representaren, encara que ja ens fem càrrec que és molt difícil trobar en un mateix aficinat qualitats de veu i taules.

L'enrenou que arreu desperten el nostres «Pastorets» ens fan preveure un altre éxit. Les dificultats seran per enguñar a tot-hom. Tinguin present els nostres benemèrits Protectors que avui

ACTE PRIMER

QUADRO PRIMER

Plaça de la vila de Castelló o qualsevol altre poble de l'època actual.

ESCENA I

UN SERENO

(Entra en escena i canta). Alabat sia el Senyor, han tocat les onze, serè *(Pausa)*. Aquí, el número 15, a can Jaumic, a veure quantes pedres han deixat a la porta? Dues solament, doncs a les dues tinc de cridarlos. Anem a can Paraire que volen anar a la Missa del Gall i m'han dit per dos quarts de dotze. Es aquí el número 9. *(Truca fortament a la porta)* Apa, minyons, que fa estona han tocat les onze Fa molt de fred Vos deixo la porta ajustada *(Dóna un vol per la plaça, tornant a cantar les hores)*. Una altra colla que ronda; me faran tornar tarumba Jo no sé perquè hi ha aquesta mala costum de fer tantes entremaliadures aquesta nit; fins la gent de seny sembla que perdin la xaveta. Que fassin *noche buena*, que sia en hora bona Que fassin ressopó, que bon profit els fassi, millor si m'en convidessin; que vetllin tota la nit, molt conformes, aixís em faran companyia, però que molestin a tothom fent disbarats i tonteries, això no puc soportar-ho, seré enèrgic amb això, inexorable. Are mateix, vinc del molí i he vist dues rodes de carro, fuell i tot, que són de can Xinitus, mig endins i mig enfóra de la bassa, que prenien un bany; vaia quina broma Als xifrés de l'horta d'en Garlanda hi han penjat el fuell d'una tartana. La porta de can Xela és tota empastifada de mangra. A la font d'en Nyago han tret el mànec i en son lloc hi han posat una rella. Fins a la Miquela li han fet rutllar la bóta des de casa seva fins al carrer de la Calvaria; vaja, que em perdonin

però això és mal fet, ni per més que sia la vigília de Nadal i que la costum ho porti, és mal fet, mal fet i sempre ho trobaré mal fet. Joves, vells, nois i noies, sembla que talment perdin avui la xaveta; fins els grandassassus de la Penya Carbassa s'han sortit avui de pollaguera i sabeu quina n'han feta?... Doncs, han posat una carbassa buida, simulant un cap de mort, al bell mig del carrer del Pont, per tal d'espantar la mainada, i sabeu a qui han espantat donant-li un surt que pot portar-li males conseqüències? . Doncs a la burra d'en Cuixa, que s'ha desfermat i corria pel carrer molt esverada. (*Pausa*).

Què...? Una altra colla? No, aquests són dos, aquí els esguardo A veure què resulta (*S'amaga en un cantó de la plaça*) Sembla que venen decidits, i que venen cap aquí; doncs, muts i a la gàvia.

ESCENA II

(*En Pona, en Calic i diferents transeunts que aniran passant quan s'indiqui*).

PONA (*Entra en escena tot tambalejant-se per fons dreta, amb Calic tot darrera*). Ca .. ca .. ca .. lic, sembla que encare dorms; apa home, que el Sereno ha dit seré i a mi em sembla que és *nublado*, doncs ho veig tot confós i sento olor de formatge.

CALIC (*Rient*). Pona, no fassis el tonto, que el Sereno et pescarà i a la cangri et portarà, creu-me, no fassis xibarri, ves a dormir.

PONA Mira noi, avui és avui, saps, i a mi no m'enpapis més, ja t'he dit que la Dela m'ha tirat la brida al cim i que fes el que volgués, doncs no ets tu qui per a voler-me fer anar a dormir; mira encare és clar, no veus quina agulla de cap que llueix allà terra? Deixemela collir, que em servirà d'escuradents per treure la carn de l'oca que encare hi porto enganxada als caixals. (*Va per a collir l'agulla i després de moltes tintines cau a terra i s'hi assenta*).

- CALIC** Are si que l'hem feta bona; els podràs esperar assentat, que aixís farà de més bon esperar.
- TRANSEUNT** Bona nit, ¿Què feu per aquí, Calic?
- CALIC** Mira noi, esperem els que no venen. En Pona en porta més al cap que als peus i no vull deixar-lo sol, perquè en faria alguna de crespà.
- TRANSEUNT** Bé, adeussiau, m'en vaig a Missa del Gall a la parròquia
- PONA** Escolteu, escolteu, seieu aquí al meu costat que en cantarem una tots plegats.
- CALIC** Mira Pona, jo m'en vaig que si ve el Sereno ens engarjolarà, a tu perquè no estàs bo i a mi perquè et faig centinella
- PONA** Dònem la mà i serem ben amics, sents, i m'acompanyaràs a casa perquè la dona no em renyi. No és que tingui por, però em fa basarda, l'entrada és molt fosca i porto aquests (els ulls) mig apagats i avui és nit de xibarrí, podria haver-hi algú amagat i allavors patapúm... (*En aquest mateix moment el Sereno li posa la mà a l'espatlla, dient-li:*)
- SERENO** Ja et tinc! (*Gran astorament dels dos que no s'havien adonat del Sereno*). Això és manera de fer comèdia al mig de la plaça, assegut a terra com una criatura?
- PONA** (*Mostrant-li l'agulla*). Volia collir aquesta agulla i és clar, el pes del cap m'ha vençut i... m'he assentat per fer-ho millor i més descansat.
- CALIC** Mireu Jaume, no sé pas com fer-lo anar a dormir a aquest tarambana; de can Centena a can Malic, de can Malic a can Miralles i de can Miralles a can Pança, per tot ha fet estació i és clar, are ho veu tot multiplicat.
- SERENO** Pona, apa cap a casa falta gent; no veieu que vós no sou vós ni la vostra veu és com cal? Doneu-me la mà que vos acompanyaré, apa vinga. (*S'arrapa amb el xuxo del Sereno i torna a caure a terra mentres els altres dos riuen estrepitosament*)

- PONA Sa com lla la dona no em deixaria entrar, deixeu-me doncs dormir aquí als porxos de can Demetri.
- SERENO No, val més que vos assenteu aquí a les cadires del cafè Apa, anem. *(Tots dos l'ajuden a alçar i l'acompanyen en vers el costat esquerra ont hi haurà una taula de cafè i un parell de cadires. Passa un altre transeunt i es deté un moment i diu:)*
- TRANSEUNT ¡Ai Pona, avui si que vos ha arrapat fort!
- PONA *(Molt astorat).* ¿Qui?
- TRANSEUNT En Banyeta, aquell que porta la cua dreta i corre per aquests indrets *(Es dirigeix als demés tot rient)* Adeussiau *(Marxa per segon terme dreta simulant anar també a la Parròquia).*
- PONA *(Tot astorat).* .. ¿Qui m'ha dit? .. ¿què em faran?
- SERENO Res, home, res *(Altre transeunt crida al Sereno)* M'en vaig: no el deixis, Calic, que ja li va passant.
- CALIC Mira Pona, are que som sols i que ja et veig una mica més serè t'explicaré el que fa pel cas, i un altre dia no hi tornis, sents home? Això no està bé; fins les bèsties ho coneixen quan en tenen prou i tu no ho saps conèixer; tant mateix ets massa gran ja per fer aquestes coses i donar aquests escàndols; tothom té de saber qui és en Pona, fins la canalla ho criden pel carrer: en Pona té la mona, en Pona té la mona Que sia l'última vegada, sents?
- PONA Mira, mira Calic, jo no volia pas beure tant, però per sopar he menjat arengades i, naturalment, m'ha fet set, i és clar la set fa beure i el beure fa més set quan es troba aquell gust tan bó del garnatxe Fem-ne portar una miqueta més? Tan sols un cul de got
- CALIC No, ni una mica ni gens; s'ha acabat.
- PONA Doncs què farem aquí per esperar que surtin de la Missa? Ah, ja ho sé; expliquem allò que m'ha dit aquell d'en Banyeta que porta la cua dreta, que tot m'ha fet esgarriar i fins sembla m'ha fet fugir la tam-

diumenge i demà dilluns els seran portades a domicili les localitats de preferència que desitgin. Per a entrades generals de Platea es comença també avui el despatx a casa d'*En Pepito Sabater* i durarà fins el dia de Nadal a les 12 del migdia. Les guixetes del local del Teatre s'obriran a les 4 de la tarda del mateix dia.

● Fem avinent al públic en general que és mol probable sia única la representació dels «Pastorets» degut al gran moviment que porta i a les dificultats de l'orquestra que no sempre està disposada, per això, qui tingui interès en fruit d'aquest magne espectacle que aprofiti la representació del dia de Nadal, car no responem de si la podrem repetir en cap altre diada.

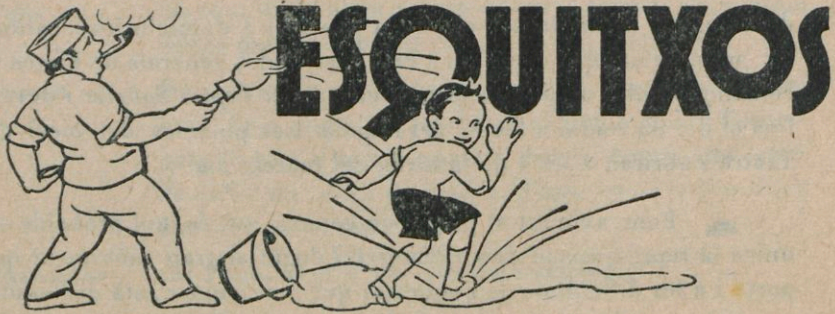
● Essent en número tant limitat els seients de Preferència no podem atmetre mitges entrades per a infants, en aquest lloc, i si algú preté acompanyar-n'hi algun sàpiga que deurà pagar l'entrada entera.

● Des de primer d'any el local de la nostra Redacció serà instal·lat al carrer Font de Calvera n.º 9, on també hi haurà la petita biblioteca que disposem als Esplais, que serà ampliada, contant amb sala independent per a la lectura.

● Per tal de complaure a tants i tants socis que restaren sense participació en la rifa de Nadal s'ha determinat adquirir un o dos enters de la dels Reis. Els que vulguin participar-hi que es donguin pressa a adquirir les participacions que des d'avui es trobaran a càrrec de Josep Serra, sabateria de la plaça.

● La funció que tingué lloc diumenge passat al Teatre Esplais del Centre, esdevingué ben concorreguda, distingint-se especialment en llur comés els esplaistes Almà, Casadevall i Soler que representaren molt a gust del públic els seus respectius papers. La secció de rítmica dels avantguardistes fou també molt aplaudida.

● Avui i els demás dies festius en que no funcioni l'Elenc dels Esplais hi haurà sessions cinematogràfiques projectant-se una sèrie de pel·lícules escollides d'entre les més importants i selectes del cinema mut. No obstant i el millorament dels programes els preus continuaran populars com abans.

▲ En Cabré estava preocupat perquè s'atancen les Festes de Nadal i no tenia cap animallet de pluma per fer les delícies de la família. Cada dia sortia amb l'escopeta i, per més que corria i sotjava, no podia obtenir el desitjat animallet. Veu's ací que mentre assajaven un vespre amb En Pona, aquest fent una nota aguda li fallà i en sortí un solemne gall. En Cabré ja no pogué cantar més i fugí cap a casa per posar-lo a una gàbia. Ja teniu el noi content, ja no faltarà a llur taula el magnífic gall de Nadal. Nosaltres no cal dir que desitgem que li provi força.

▲ Ens han dit que mentres rifaven la toia, el dia de la Festa de les Modistetes varen quedar a les fosques. No sabeu perquè? Sencillament, perquè la toia en mans barroeres quedà en mil troços i com que la toia era un llum, naturalment quedaren a les fosques.

▲ Males llengües eixides de dins la mateixa casa, difamant l'obra que portem a cap per tal de millorar el local del Teatre del Centre, posaren intrigues amb els propietaris veïns, aquests per cerciorar-se del que els havien explicat, feren una visita al nostre local i no cal dir com de la seva boca només en sortien elogis per l'obra que tan pulcrament i acurada realitzem en el dit local. Conseqüència. Lo detractació és semblant al bastó que pega i no fa remó. Qui sigui confrare que prengui candela.

▲ A l'amic Jhon: L'actitud per vos presa, dóna lloc a una polèmica inacabable; lluny tinc el pensament de fomentar discòrdies, per altra part no crec que precisar diferents punts de vista sobre un

mateix punt sigui tirar-se els plats pel cap ni fer riure els moros de la costa. De vos acceptaria una relació ben fundada per diferents apreciacions que poguem tenir els dos referent a aquesta modalitat musical. La música en general necessita, vol, caràcters tendres, humils i no imperatius, ni molt menys guerrers: si així la sentiú, no trobareu en els meus petits mots justificació per sentir-vos enutjat. L'amic que accepta tot bon consell del pròxim, sempre que el cregui raonable, KINA-MINA.

▲ El dia de Nadal amb motiu de l'estrena dels Pastorets, s'inaugurarà l'estació subterrànea del «Metro central», en la que s'hi ha montat l'emissora Ràdio-Darti per al servei dels «Esplais», des de la qual es donarà diàriament una emissió especial de les sessions nocturnes i cargolades que hi tinguin lloc, amb informació espeial i pròpia.

▲ Un pare com cal i un jove com no cal: El dia de les Llucietes una llúcia, que segurament tenia pà a l'ull, es deixà ensibornà per un jove que vol passar per eixerit, però en cas restà acobardit. La pobre noia, que havia vingut a la vila per tal d'empolainar-se, amb motiu d'una festa que al seu poble es celebrava, es creuà amb un jove castelloní que l'obsequià a bastament, fins al punt de prometre-li que l'acompanyaria en auto o en bicicleta al seu poble, i així anaren al ball; però mentre la parella era en ple idil li es presentà el pare de la noia que, enutjat per la tardança, es donà pressa a desfer a peu els 6 o 7 quilòmetres que separen el poble de la nostra vila, i en trobar la noia en tan amable companyia, l'escometé amb una carícia ben poc agradable que deixà mocat al jove, i a ella, amb unes galtes vermelles sense gastar carmí.

Si tots els pares tinguessin igual cura dels seus fills no tindrien de lamentar tants escàndols. Bé pel pare, llàstima per la filla i pel despreocupat jove... que ho digui la gent de seny el qualificatiu que li escau millor.

▲ La *madam* i la *xurla* són dos gossos, vull dir dos gossetes, que mengem, dormen i fan ca... en lloc preferent a voltes en sala

rica, altres en casa pobre, fins una vegada ho feren en el propi Palau dels Comtes; entenem-nos, en representació, doncs, són les mestresses de l'escenari i adjacents. Tot el que pels joves aficionats són roncs i males cares de l'*amo* del cafè, per les simpàtiques gossetes són mimos i moneries, fins tenen lloc preferent al voltant de les taules i saluden, afectuosament, a tots els concurrents a la casa amb aquell nyau, nyau, que a voltes per algú esdevé un ensurt o un esglai.

▲ El dia de la Puríssima es registrà un greu conflicte a la sortida de l'espectacle dels «Esplais». La sala de ball de «Aires Nous» sense saber com ni perquè esdevingué tancada i el pobres balladors que somniaven en rodar un vals, trotar un fox o repuntejar un xarles, es trobaren frescos i rosats a la lluna de València. Sort que a la «Penya Ràpids» els acolliren senyors de la Directiva: els punts són pels sastres i les burles retornen al lloc de procedència.

▲ Sembla que l'incident més amunt ressenyat no ha tingut conseqüències, doncs amb les 65 ptes. que sobraren del ball de les modistetes tot ha restat anivellat, i fins un altre.

EL PINZELL

LLAPIS ROIG

Alef. — Escriu en quartel les i en una sola cara que facilitarà el treball de redacció.

Kina-Mina. — Ha estat inserit a la secció d'esquitxos perquè és un veritable esquitx. No cal posar-se tant ferm per un assumpte que és de música celestial.

Pom-pa. — No hem pogut agafar-ho ni pel cap ni pels peus, per tots cantons pessigava i a voltes era llefiscós.

L'aixurit. — Millor diries «aixurit» però podriem confondre amb aquella altra publicació d'aquest mateix nom, per això esperem que canviaràs el pseudònim.

Muntanyenc. — La teva lògica és un foc granejat que segurament faria víctimes i tal volta fins dins mateix de casa nostra, hi posarem una miqueta de vesatina i ho direm més en general.

QUISCUN

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

CAFÉ NOVETATS

Es millors licors i aperitius

JOSEP CANET

Castelló d'Empúries

PERRUQUERIA DE
PERE RIPOLL

Ondulacions, Permanents, Cintures i
demés útils per a Senyorettes.

APARELLS MODERNS

Joves, si voleu el cap net i arreglat
passeu per aquest acreditat Saló del
Carrer ANTON AGRAMONT, 11
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Grans Magatzems de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegància Solidesa-Economia

AVINGUDA REPÚBLICA, 19

FIGUERES

COMERÇ de GRANS

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

● LA PALMA

Confiteria i Comestibles

JOAQUIM PUIG ESTEVE

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

PRODUCTES LITÚRGICS

ROURA

• FIGUERES •

“Els Rossinyols”

de Castelló d'Empúries

Gobla - Orquestra - Orquestrina

 PROVEU-BA

AUTOS GREGORI

FIGUERES

Servei diari de Castelló a Figueres-Roses-Cadaqués.
Cotxes Pullmans per a grans excursions. ♦ Taxis.

Plaça Pi Margall, 4 - Telèfon 30 - FIGUERES

DISPONIBLE

COMESTIBLES i MOLTS ALTRES
OBJECTES ♦ Acreditada casa de

Constant Fontelara

Castelló d'Empúries

Rosa Sala Saló

Us ofereix «Calats» de màquina,
perfectes, ràpids, variats. —

Molt econòmics

Plaça del 14 d'abril, n.º 3

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

BANC DE FIGUERES

de Ll. Vergés Vilanova

Canvi de monedes, Pagament de
cupons, Compra-venda de valors
i demés operacions de banca.

Plaça Pi i Margall (La Palmera)

FIGUERES

CLÍNICA DENTAL

LL. COLL DE CENDRA, ODONTÒLEG

Consu tes de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda

Rambla, 31 - Telèfon 131

FIGUERES